



EURÓPSKA ÚNIA
Európske štrukturálne
a investičné fondy



METODIKA NA VYPRACOVANIE POROVNÁVACEJ ANALÝZY pre žiadateľov o finančný príspevok v rámci schémy štátnej pomoci

Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky
Riadiaci orgán pre Operačný program Kvalita životného prostredia

verzia 1.0, 07. december 2015

Obsah

1	Úvod	3
2	Kontrafaktuálny scenár	5
2.1	Opis kontrafaktuálneho scenára	6
2.1.1	Opis východiskovej situácie	6
2.1.1.1	Opis alternatívneho technického riešenia	6
2.1.1.2	Porovnanie technických a environmentálnych parametrov	7
2.1.2	Stanovenie investičných nákladov	8
2.2	Preukázanie kontrafaktuálneho scenára	9
2.2.1	Preukázanie KFS v prípade pomoci poskytovanej na základe schémy štátnej pomoci	9
2.2.2	Preukázanie KFS v prípade pomoci notifikovanej individuálne	9
2.2.2.1	Analýza kontrafaktuálnych scenárov	9
2.2.2.2	Spracovanie analýzy v tabuľkovom procesore	10
2.2.2.3	Požiadavky na vstupné údaje	11
2.2.3	Posudzované scenáre	13
2.2.3.1	Analýza ziskovosti kontrafaktuálneho scenára	13
2.2.3.2	Analýza ziskovosti navrhovaného projektu bez pomoci	13
2.2.3.3	Analýza ziskovosti navrhovaného projektu s pomocou	14
2.2.4	Postup analýzy v prípade, ak projekt nevytvára dodatočné príjmy	14
2.2.5	Postup v prípade, ak projekt nevytvára dodatočné príjmy, ale prináša úspory nákladov	15
3	Stanovenie oprávnených výdavkov a výpočet výšky pomoci	16
3.1	Stanovenie investičných nákladov KFS (IN_{KFS})	16
3.2	Stanovenie investičných nákladov projektu (IN_P)	17
3.3	Stanovenie neoprávnených výdavkov (NV)	17
3.4	Stanovenie oprávnených výdavkov (OV)	17
3.5	Stanovenie výšky nenávratného finančného príspevku (NFP)	17

1 Úvod

Cieľom štátnej pomoci v oblasti životného prostredia a energetiky je podnietiť podniky, aby zmenili svoj pohľad na investičné rozhodnutia a investovali do projektov, ktoré prinášajú vyšší prínos k ochrane životného prostredia, oproti investíciám, ktoré by realizovali, keby takáto pomoc nebola k dispozícii. Pomoc má slúžiť ako kompenzácia zvýšených nákladov na realizáciu takýchto investícií.

V súlade s príslušnými legislatívnymi a nelegislatívnymi predpismi EÚ v oblasti štátnej pomoci sa pomoc v oblasti životného prostredia a energetiky môže považovať za zlučiteľnú s vnútorným trhom len vtedy, ak spĺňa všetky požadované kritériá, ktoré definuje Usmernenie o štátnej pomoci v oblasti ochrany životného prostredia a energetiky na roky 2014 – 2020 (2014/C 200/01) (ďalej v texte len “Usmernenie”).

Bod 27. Usmernenia definuje celkovo 7 kritérií (písm. a) až g) príslušného bodu), ktoré musia byť kumulatívne splnené. S požiadavkou na vypracovanie porovnávacej analýzy súvisia dve kritériá, a to:

- d) stimulačný účinok,
- e) primeranosť pomoci (pomoc obmedzená na minimum).

Stimulačný účinok nastane, keď pomoc podnieti príjemcu, aby zmenil svoje správanie tak, aby sa zvýšila úroveň ochrany životného prostredia, alebo aby sa zlepšilo fungovanie trhu s bezpečnou, cenovo prijateľnou a udržateľnou energiou, čo je zmena správania, ku ktorej by sa neodhodlal bez pomoci.

Poskytnutá pomoc by preto mala preukázateľne zmeniť rozhodovací proces prijímateľa, a to tak, že sa rozhodne pre realizáciu investície, ktorú by bez pomoci nerealizoval, alebo by ju realizoval len v obmedzenej miere alebo iným spôsobom, a ktorá zároveň prispieva k zvýšeniu úrovne ochrany životného prostredia v porovnaní s úrovňou, ktorá by sa dosiahla bez tejto pomoci.

Stimulačný účinok sa posudzuje z hľadiska:

- okamihu, kedy začne realizovať projekt - pomoc má stimulačný účinok vtedy, ak príjemca pomoci začal realizovať projekt až po tom, čo podal žiadosť o pomoc (viď bod 50. Usmernenia);
- charakteru aktivít - pomoc nemá stimulačný účinok v prípadoch, v ktorých by sa rovnaké činnosti realizovali aj bez pomoci. Pomoc preto nesmie slúžiť ako dotácia na krytie nákladov na činnosti, ktoré by podniku vznikli v každom prípade a nesmie slúžiť na kompenzáciu bežného obchodného rizika spojeného s jeho hospodárskou činnosťou.

Z hľadiska primeranosti sa pomoc považuje za primeranú, ak sa výška pomoci jedného príjemcu obmedzuje na minimum potrebné na dosiahnutie požadovanej ochrany životného prostredia alebo cieľa v oblasti energetiky.

Rozsah preukázania stimulačného účinku a primeranosti pomoci sa líši v závislosti od toho, či ide o pomoc poskytnutú na základe schémy štátnej pomoci, ktorá svojim rozsahom nepresahuje stropy vymedzujúce notifikačnú povinnosť definované v bode 20. Usmernenia, alebo ide o pomoc, ktorú je potrebné notifikovať individuálne podľa článku 108. ods. 3 Zmluvy o fungovaní Európskej únie.

V prípade pomoci, ktorú nie je potrebné notifikovať individuálne, sa stimulačný účinok a primeranosť pomoci preukazujú zjednodušeným spôsobom. Z hľadiska preukázania stimulačného účinku je postačujúce, aby žiadateľ v rámci žiadosti o poskytnutie pomoci opísal situáciu, ktorá by nastala bez poskytnutia pomoci (bod 49. až 52. Usmernenia). Takáto situácia sa označuje ako kontrafaktuálny scenár alebo alternatívny scenár. Primeranosť pomoci sa preukazuje taktiež zjednodušenou metódou, kde sa zohľadňujú len investičné náklady kontrafaktuálneho scenára a navrhovaného projektu (bod 73. Usmernenia). Oprávnený výdavok¹ predstavujú tzv. dodatočné investičné náklady, t.j. rozdiel medzi navrhovaným projektom a kontrafaktuálnym scenárom. Túto situáciu môžeme pomenovať ako základný kontrafaktuálny scenár.

V prípadoch, kedy je pomoc potrebné notifikovať individuálne, sa stimulačný účinok a primeranosť pomoci musí preukázať podrobným spôsobom. V tomto prípade je potrebné predložiť jasné dôkazy, že pomoc má skutočný vplyv na investičné rozhodnutie príjemcu, ktoré vedie k zvýšeniu úrovne ochrany životného prostredia alebo k zlepšeniu fungovania trhu s energiou v Únii. Je potrebné predložiť podrobný opis kontrafaktuálneho scenára (bod 60. – 68. Usmernenia). Stimulačný účinok sa má v zásade určovať analýzou kontrafaktuálnych scenárov, pri ktorej sa porovnáva rozsah plánovanej činnosti s poskytnutou pomocou a bez pomoci. Podstata spočíva v kontrole ziskovosti projektu v prípade neposkytnutia pomoci s cieľom posúdiť, či skutočne nedosahuje zisk, ktorý by podnik získal realizáciou alternatívneho projektu. V prípade preukázania primeranosti pomoci musí výška pomoci zodpovedať čistým dodatočným nákladom na podporovanú investíciu v porovnaní s kontrafaktuálnym scenárom v prípade neposkytnutia pomoci, pričom do úvahy treba vziať všetky relevantné náklady a prínosy počas celej životnosti projektu (viď body 83. až 87. Usmernenia). Pomoc je považovaná za obmedzenú na minimum, ak výška pomoci zodpovedá čistým dodatočným nákladom na podporovanú investíciu v porovnaní s kontrafaktuálnym scenárom v prípade neposkytnutia pomoci.

¹ V Usmernení sa v slovenskom preklade používa pojem „oprávnené náklady“, ktorý vychádza z anglického originálu „eligible cost“. V dokumentoch Operačného programu Kvalita životného prostredia (ďalej len „OP KŽP“) sa používa pojem „oprávnené výdavky“. V tomto prípade ide o synonymá, obidva výrazy majú rovnaký význam.

2 Kontrafaktuálny scenár

Kontrafaktuálny scenár (ďalej v texte len „KFS“) predstavuje situáciu, ktorá by nastala u žiadateľa, ak by mu nebola nenávratná finančná pomoc k dispozícii. V podstate ide o *opis technicky porovnateľnej investície*, ktorú by žiadateľ vierohodne realizoval aj bez pomoci. V porovnaní s navrhovaným projektom preto technicky porovnateľná investícia dosahuje porovnateľné technické parametre, napr. čo do kapacity alebo výkonu zariadenia ako aj všetky ďalšie parametre, okrem vlastností, ktoré naplňajú environmentálne ciele.

V závislosti od rozsahu a úrovne podrobnosti vypracovania KFS vyžadovanej príslušnými legislatívnymi a nelegislatívnymi predpismi EÚ by KFS nemal predstavovať iba opis súčasného stavu a jeho pokračovanie, ak by pomoc nebola poskytnutá, ale mal by vyjadrovať alternatívne riešenie, ktoré by bolo technicky realizovateľné, spĺňalo by všetky potreby žiadateľa na zabezpečenie jeho podnikateľskej činnosti, využívajúc bežne dostupné (konvenčné) technologické postupy v súlade s legislatívnymi požiadavkami na ochranu životného prostredia.

Z hľadiska rozhodnutia o investícii by mal byť KFS realizovateľný ako opodstatnená investícia, ktorej cieľom je zabezpečiť dosahovanie zisku a ktorú vie príjemca financovať za bežných komerčných podmienok bez potreby spolufinancovania z nenávratných verejných zdrojov.

V rámci opisu KFS je dôležité, aby boli špecifikované všetky podstatné technické parametre opisovaného zariadenia, ktoré sú zároveň ľahko porovnateľné s navrhovanou investíciou (predkladaným projektom), kde bude jasne preukázané, že parametre, v ktorých sa KFS a predkladaná investícia odlišujú, sú len tie, ktoré sa týkajú environmentálnych parametrov.

Kontrafaktuálny scenár, ktorým sa preukazuje stimulačný účinok pomoci zároveň slúži aj pri posúdení primeranosti pomoci. V prípade pomoci, ktorú nie je potrebné notifikovať individuálne, sa primeranosť pomoci posúdi na základe výpočtu dodatočných investičných nákladov. Dodatočné investičné náklady do hmotných a/alebo nehmotných aktív predstavujú oprávnené výdavky projektu.

V závislosti od charakteru a rozsahu oprávnených aktivít nastávajú dva prípady určenia dodatočných investičných nákladov (viď bod 73 Usmernenia):

- a) navrhovaná investícia (projekt) predstavuje doplnkový komponent už existujúceho zariadenia. V tomto prípade ide o situáciu, kedy existujúce zariadenie je plne funkčné a spĺňa požadované normy Únie, resp. normy SR (v prípade absencie noriem Únie). Navrhovaná investícia len dopĺňa, resp. rozširuje existujúce zariadenie o ekologický prvok, ktorý napr. minimalizuje nepriaznivé dopady na životné prostredie alebo zvyšuje energetickú účinnosť, a tým prispieva k napĺňaniu cieľov v oblasti životného prostredia. Ide o komponent, bez ktorého je jestvujúca prevádzka plne funkčná a je v súlade so stanovenými limitmi. V tomto prípade nie je potrebné stanoviť kontrafaktuálny scenár.
- b) v ostatných prípadoch, kedy investíciu nie je možné jednoznačne identifikovať ako doplnkový komponent podľa písm. a), napr. z dôvodu, že existujúce zariadenie neplní záväzné normy, alebo z dôvodu, že ide o zmenu technologických postupov, sa oprávnené výdavky stanovia porovnaním investičných nákladov navrhovanej investície s investičnými nákladmi kontrafaktuálneho scenára bez poskytnutia pomoci.

V prvom prípade nemá stanovenie KFS opodstatnenie, nakoľko nie je potrebné, resp. objektívne možné stanoviť kontrafaktuálny scenár. Ide napríklad o situáciu, kedy by žiadateľ za bežných podmienok (bez príležitosti získať nenávratný finančný príspevok) neinvestoval do

hmotných a nehmotných aktív za účelom rozšírenia alebo zefektívnenia svojej činnosti, nakoľko súčasný stav jeho zariadení je vyhovujúci, spĺňa legislatívne požiadavky a ďalšie investície nie sú potrebné. Stav bez poskytnutia pomoci je zachovanie súčasného stavu. Žiadateľ v rámci opisu KFS opíše len súčasný stav, najmä s dôrazom na plnenie požadovaných predpisov v oblasti ochrany životného prostredia a zdôvodní, prečo nie je možné stanoviť kontrafaktuálny scenár. V tomto prípade je postačujúce preukázanie stimulačného účinku pomoci tým, že príjemca začal realizovať projekt až po tom, čo podal žiadosť o pomoc. Oprávnené náklady projektu predstavujú samotné investičné náklady doplnkového komponentu.

V druhom prípade je potrebné stanoviť KFS za účelom preukázania stimulačného účinku, ako aj za účelom preukázania primeranosti pomoci. Stimulačný účinok sa preukazuje opisom alternatívneho technického riešenia, ktoré má porovnateľné technické parametre ako navrhovaná investícia a je v súlade s legislatívnymi požiadavkami na ochranu životného prostredia. Pre toto technické riešenie sa vyčíslia investičné náklady. Oprávnené náklady projektu sa stanovia rozdielom medzi investičnými nákladmi navrhovaného projektu a investičnými nákladmi KFS. Týmto spôsobom sa zabezpečí, že pomoc je obmedzená len na nevyhnutné minimum, ktoré je potrebné na dosiahnutie environmentálnych cieľov.

Prezentovaný KFS by mal opisovať relevantné dôvody a faktory, na základe ktorých sa žiadateľ rozhoduje investíciu realizovať. Každý podnikateľský subjekt sa prirodzene rozhoduje pre riešenie, ktoré je pre neho najpriateľnejšie, t.j. ktoré mu prináša najvyšší výnos, pri zachovaní prijateľnej miery rizika a dodržaní legislatívnych požiadaviek. Investície do ochrany životného prostredia však predstavujú pre podnikateľské subjekty zvyčajne záťaž vo forme zvýšených nákladov, ktoré im obvykle neprinášajú dodatočné výnosy. Z tohto dôvodu sa investície do ochrany životného prostredia, resp. investície priaznivé pre životné prostredie, obmedzujú len na nevyhnutný rozsah v zmysle legislatívnych požiadaviek.

2.1 Opis kontrafaktuálneho scenára

Základný opis kontrafaktuálneho scenára by mal po obsahovej stránke obsahovať najmä:

- a) opis východiskovej situácie žiadateľa,
- b) opis alternatívneho technického riešenia,
- c) porovnanie technických a environmentálnych parametrov,
- d) stanovenie investičných nákladov.

2.1.1 Opis východiskovej situácie

Stručný opis súčasného stavu zariadení, resp. technológie s dôrazom na plnenie požadovaných predpisov v oblasti ochrany životného prostredia, zdroje znečisťovania, vplyv činnosti na životné prostredie (napr. emisie).

2.1.1.1 Opis alternatívneho technického riešenia

V závislosti od zamerania predkladaného projektu by mal KFS zohľadňovať požiadavky uvedené v prílohe II Usmernenia, kde sa nachádza zoznam KFS pre jednotlivé kategórie pomoci.

V prípade špecifického cieľa 1.4.1, aktivita A. *Technologické a technické opatrenia na redukcii emisií znečisťujúcich látok do ovzdušia realizované na zdrojoch znečisťovania ovzdušia, najmä za účelom plnenia požiadaviek smernice o národných emisných stropoch a/alebo smernice o kvalite okolitého ovzdušia a čistejšom ovzduší v Európe*, by mal KFS predstavovať nasledovné riešenie:

Oprávnený projekt	Kontrafaktuálny scenár
Inštalovanie a modernizácia technológie na znižovanie emisií znečisťujúcich látok zo stacionárnych zdrojov znečisťovania, najmä odlučovacích zariadení a iných koncových technológií	Technológia, ktorá spĺňa záväzné normy Únie, ale ich neprekračuje (v prípade, že legislatíva SR vyžaduje prísnejšie limity, ako sú stanovené Úniou, tieto sú nepodstatné, rozhodujúce sú limity stanovené v normách Únie). V prípade absencie noriem Únie, je potrebné dosiahnuť limity v súlade s platnou legislatívou SR.
Zmena technologických postupov za účelom zníženia emisií znečisťujúcich látok do ovzdušia	Technológia, ktorá spĺňa záväzné normy Únie, ale ich neprekračuje (v prípade, že legislatíva SR vyžaduje prísnejšie limity, ako sú stanovené Úniou, tieto sú nepodstatné, rozhodujúce sú limity stanovené v normách Únie). V prípade absencie noriem Únie, KFS predstavuje zariadenie, ktoré je v súlade s platnou legislatívou SR.

V prípade projektov na inštalovanie a modernizáciu technológií na znižovanie emisií znečisťujúcich látok zo stacionárnych zdrojov znečisťovania ovzdušia predstavuje KFS inštaláciu porovnateľnej technológie, aká je navrhovaná v projekte, ktorá dosahuje minimálne emisné limity stanovené normami.

V prípade projektov týkajúcich sa zmien technologických postupov za účelom zníženia emisií znečisťujúcich látok do ovzdušia predstavuje KFS inštaláciu kapacitne a výkonovo porovnateľnej technológie, aká je navrhovaná projektom, ktorá by spĺňala v súčasnosti platné normy, a ktorú by príjemca realizoval v prípade, ak by pomoc nebola k dispozícii. Keďže pomoc nesmie slúžiť na krytie nákladov na činnosti, ktoré by podniku vznikli v každom prípade (napr. v rámci modernizácie alebo výmeny technologických zariadení podniku, ktorá je bežnou a nevyhnutnou súčasťou podnikateľských aktivít, alebo v rámci investície, kde je časť výdavkov určená na dosiahnutie požadovaných limitov ochrany životného prostredia), stanovením KFS sa zabezpečí, že náklady súvisiace s aktivitami podniku, ktoré by podniku vznikli v každom prípade, nebudú predmetom štátnej pomoci, ale podnik ich bude financovať sám.

2.1.1.2 Porovnanie technických a environmentálnych parametrov

Porovnanie technických a environmentálnych parametrov kontrafaktuálneho scenára a navrhovaného projektu je možné prezentovať v tabuľkovej forme, napr.:

Technické parametre

Parametre	m.j.	KFS	Projekt
Kapacita zariadenia			
Výkon zariadenia			

....			
------	--	--	--

pozn.: konkrétne položky ukazovateľov budú stanovené podľa špecifik oprávnených aktivít danej výzvy. Mali by sa obmedziť len na základné technické údaje, ktoré vystihujú navrhované projekty a sú ľahko porovnateľné.

KFS: predstavuje nevyhnutné technické parametre, ktoré potrebuje žiadateľ pokryť na zabezpečenie navrhovanej činnosti

Projekt: parametre navrhovaného projektu by mali byť porovnateľné s parametrami kontrafaktuálneho scenára.

Environmentálne parametre

Ukazovateľ	m.j.	KFS	Projekt	Rozdiel (%)
<i>Tuhé znečisťujúce látky</i>	<i>mg/m³</i>			
<i>SO₂</i>	<i>mg/m³</i>			
<i>NO_x</i>	<i>mg/m³</i>			
<i>Prchavé org. zlúčeniny (VOC)</i>	<i>mg/m³</i>			
<i>NH₃</i>	<i>mg/m³</i>			
<i>*</i>	<i>mg/m³</i>			

**v prípade relevancie doplniť riadky a uviesť konkrétne znečisťujúce látky*

pozn.: konkrétne environmentálne parametre budú stanovené podľa špecifik oprávnených aktivít danej výzvy. Mali by sa obmedziť len na tie ukazovatele, ktoré preukázateľne vystihujú napĺňanie cieľov OPKŽP (výzvy). Odporúča sa, aby sa sledované ukazovatele zjednotili s tými, ktoré sa sledujú v rámci projektu, resp. aby sa pre tento účel vybrali tie ukazovatele, ktoré sú najpodstatnejšie. V rámci hodnotenia potom môže hodnotiteľ urobiť krížovú kontrolu s údajmi uvedenými v projekte a porovnať, či sa údaje zhodujú.

KFS: parametre kontrafaktuálneho scenára musia spĺňať požadované normy na ochranu životného prostredia

Projekt: parametre navrhovaného projektu musia prekračovať stanovené normy

V rámci tabuľky environmentálnych parametrov žiadateľ preukazuje, že KFS predstavuje riešenie, ktoré spĺňa stanovené normy Únie. Porovnaním KFS s navrhovaným projektom sa zároveň overí, do akej miery navrhovaný projekt prispieva k napĺňaniu environmentálnych cieľov, v tomto prípade k zvyšovaniu ochrany životného prostredia nad úroveň noriem Únie. V prípade, že slovenská legislatíva zaviedla prísnejšie normy, ako sú normy Únie, pozitívny prínos projektu existuje bez ohľadu na limity stanovené slovenskou legislatívou, dôležité je len porovnanie s normami Únie.

2.1.2 Stanovenie investičných nákladov

Stanovenie investičných nákladov KFS je potrebné pre výpočet oprávnených výdavkov projektu. Investičné náklady sa stanovujú na základe cenových ponúk potenciálnych dodávateľov, prípadne odborným odhadom alebo iným spôsobom, ktorý bude stanovený vo výzve.

O stanovení investičných nákladov KFS samostatne pojednáva kap. 3.1 *Stanovenie investičných nákladov KFS* (IN_{KFS}).

2.2 Preukázanie kontrafaktuálneho scenára

Opísaný kontrafaktuálny scenár by mal byť vierohodný a uskutočniteľný. V rámci odborného hodnotenia bude posúdená vierohodnosť prezentovaného kontrafaktuálneho scenára a overí sa, či má poskytnutá pomoc požadovaný stimulačný účinok.

2.2.1 Preukázanie KFS v prípade pomoci poskytovanej na základe schémy štátnej pomoci

V prípade žiadateľov, ktorí spadajú do kategórie malý a stredný podnik, je postačujúca prezentácia kontrafaktuálneho scenára opisnou formou (viď bod 51. Usmernenia). To znamená, že postačuje predloženie opisu v zmysle kap. 2.1 tejto metodiky.

V prípade žiadateľov, ktorí spadajú do kategórie veľký podnik, je potrebné základný KFS podložiť dokumentáciou, ktorá preukazuje jeho dôveryhodnosť a stimulačný účinok pomoci (viď bod 51. Usmernenia). Dokumenty by mali byť aktuálne, relevantné a vierohodné. Ako listinné dôkazy môžu slúžiť napr. oficiálne dokumenty predstavenstva, správy úverového výboru, riziková analýza, finančné správy, interné podnikateľské plány, stanoviská odborníkov a iné štúdie týkajúce sa investičného projektu, ktorý sa posudzuje (viď bod 63. Usmernenia). Taktiež je možné preukázať stimulačný účinok ďalšími údajmi, ako sú napr. informácie o prognózach dopytu, prognózach nákladov, finančných prognózach, dokumenty, ktoré boli predložené investičnému výboru a v ktorých sú prezentované rôzne investičné scenáre, alebo dokumenty poskytnuté finančným inštitúciám.

V súlade s bodom 52. Usmernenia však nie je potrebné spĺňať vyššie uvedené sprísnené podmienky, ak sa pomoc poskytuje na základe súťažného ponukového konania.

Spolu s opisom KFS predkladá žiadateľ aj stanovenie oprávnených výdavkov projektu na základe dodatočných investičných nákladov. Postup stanovenia oprávnených výdavkov je uvedený v kap. 3 tejto metodiky.

2.2.2 Preukázanie KFS v prípade pomoci notifikovanej individuálne

V prípade pomoci, ktorú je potrebné notifikovať individuálne, žiadateľ okrem základného opisu KSF vypracuje a predloží tzv. analýzu kontrafaktuálnych scenárov.

2.2.2.1 Analýza kontrafaktuálnych scenárov

Cieľom analýzy kontrafaktuálnych scenárov je preukázanie stimulačného účinku na základe porovnania ziskovosti opísaných variantných riešení (viď bod 60. a nasl. Usmernenia). Predmetom analýzy je posúdiť ziskovosť navrhovaného projektu v prípade neposkytnutia pomoci a zistiť, či skutočne nedosahuje takú mieru zisku, aká by sa dosahovala v prípade realizácie kontrafaktuálneho scenára bez poskytnutia pomoci. Výpočty, ktoré sa použili pri analýze stimulačného účinku, sa môžu použiť aj pri posudzovaní primeranosti pomoci.

Ziskovosť variantných riešení je posudzovaná metódou diskontovaných finančných tokov. Táto dynamická metóda posudzuje finančné toky projektu počas ekonomickej doby životnosti a zohľadňuje časovú hodnotu peňazí. Údaje sú vyhodnotené ukazovateľom IRR (vnútorná miera výnosnosti), prípadne NPV (čistá súčasná hodnota).

Postup analýzy:

1. Vypočíta sa ziskovosť KFS. Nakoľko má ísť o realizovateľný scenár, vypočítaná ziskovosť by mala byť na úrovni, pri ktorej je žiadateľ ochotný investovať pri akceptovateľnej miere rizika, resp. dosahuje ziskovosť porovnateľnú s inými podobnými projektmi, ktoré žiadateľ realizoval.
2. Vypočíta sa ziskovosť navrhovaného projektu bez poskytnutej pomoci. Táto sa porovná so ziskovosťou KFS. Miera ziskovosti projektu bez zohľadnenia NFP by mala byť podstatne nižšia ako v prípade KFS. Pre porovnanie týchto dvoch údajov bola zvolená tolerancia 25%, čo znamená, že miera ziskovosti projektu bez pomoci by mala byť nižšia minimálne o 25% v porovnaní s mierou ziskovosti KFS (napr. ak IRR_{KFS} dosahuje 15%, zníženie o 25% znamená 3,75%, t.j. hraničná miera ziskovosti pre účely porovnávania predstavuje 11,25%).

Investícia do ekologických technológií prináša okrem zvýšených nákladov pre spoločnosť aj benefity, ktoré nie je vždy možné zohľadniť do finančných výnosov. Ide napr. o budovanie environmentálneho imidžu, ktorý prispieva k zlepšovaniu značky a zvyšuje konkurenčný potenciál firmy. Stanovená tolerancia 25% predstavuje určitú kompenzáciu takýchto benefítov, ktoré by podniku priniesla realizácia eko projektu. V prípade, ak ziskovosť navrhovaného projektu bez poskytnutia pomoci dosahuje viac ako 75% hodnoty ziskovosti KFS, nie je možné hovoriť o preukázaní stimulačného účinku pomoci, nakoľko rovnakú mieru návratnosti dosahuje investor aj bez pomoci.

3. Vypočíta sa ziskovosť navrhovaného projektu so zohľadnením pomoci. V tomto prípade by ziskovosť mala dosiahnuť min. 75% úroveň ziskovosti KFS. Vtedy je možné jednoznačne preukázať stimulačný účinok. V prípade, že výsledok nedosahuje požadovanú úroveň ziskovosti, no napriek tomu sa žiadateľ rozhodne navrhovaný projekt realizovať, je potrebné to vecne odôvodniť. Napr. navrhovaný projekt vytvára pre investora ďalšie širšie prínosy, ktoré nie sú zohľadnené v príjmoch a tieto podrobne opíše a podloží listinnými dôkazmi (viď bod 65. Usmernenia). V prípade, ak navrhovaný projekt ani s pomocou nedosahuje minimálnu mieru návratnosti, hoci by bolo možné z predložených dôkazov dospieť k záveru, že existuje stimulačný účinok, projekt nespĺňa podmienky udržateľnosti z hľadiska pravidiel EŠIF a je vyradený z procesu hodnotenia.

V prípade, ak nie je známy žiadny konkrétny kontrafaktuálny scenár, sa stimulačný účinok vyhodnotí na základe medzery vo financovaní, ktorá predstavuje rozdiel medzi investičnými nákladmi a očakávanými čistými príjmami na základe ex-ante podnikateľského plánu (viď bod 62. Usmernenia).

2.2.2.2 Spracovanie analýzy v tabuľkovom procesore

Samotná analýza kontrafaktuálnych scenárov je vykonaná v tabuľkách súboru Excel, ktorý by mal tvoriť povinnú prílohu výzvy.

Žiadateľ zadáva vstupné údaje do buniek, ktoré sú označené žltou farbou. Údaje v ostatných bunkách sú dopočítané automaticky. Údaje sú zadávané do buniek označených žltou farbou do nasledovných hárkov:

- Úvod,
- Investičné výdavky KFS,
- Investičné výdavky Projekt,
- Analýza KFS,
- Analýza Projekt.

Výpočty sú prepočítavané automaticky. Výpočet výšky NFP a výsledok posúdenia stimulačného účinku sú prezentované v hárkoch:

- „NFP“,
- „Stimul. účinok“.

2.2.2.3 Požiadavky na vstupné údaje

Stanovenie korektných vstupných údajov do hodnotiaceho modelu tvorí základný predpoklad na kvalifikované posúdenie jednotlivých investičných scenárov a interpretáciu výsledkov. Požadované údaje je potrebné stanoviť v súlade s podmienkami určenými vo výzve, napr. prieskumom trhu, odborným odhadom na základe dostupných a overiteľných informácií cien vstupov a výstupov, predpokladov dopytu, vývoja inflácie, dane z príjmu, úrokových sadzieb a iných relevantných informácií. Postup stanovenia vstupných údajov je potrebné prehľadne opísať v textovej časti analýzy, aby boli ľahko kontrolovateľné.

Metóda diskontovaných finančných tokov posudzuje projekty variantných riešení samostatne, bez vplyvu hospodárenia celého podniku. Je potrebné vyčíslit príjmy a výdavky, ktoré sa týkajú len samotného projektu. V prípade projektov, ktoré sa týkajú rozšírenia existujúceho technologického vybavenia formou napr. doplnkových komponentov, je potrebné príjmy a výdavky projektu stanoviť ako prírastok (prípadne úbytok), ktorý podniku vznikne v prípade realizácie projektu v porovnaní so stavom, kedy by sa projekt nerealizoval t.j. oproti nulovému variantu.

Posudzované obdobie

Dĺžka posudzovaného obdobia sa stanoví v rokoch podľa ekonomickej doby životnosti projektu. Aby bolo možné čo najobjektívnejšie porovnať jednotlivé variantné riešenia, je potrebné, aby bola dĺžka posudzovaného obdobia rovnaká. V prípade, že sa životnosť KFS líši od životnosti navrhovaného projektu, v takom prípade sa dĺžka posudzovaného obdobia stanoví podľa scenára, kde je kratšia životnosť. V scenári s dlhšou životnosťou sa zohľadní zostatková hodnota navrhovaného projektu na konci posudzovaného obdobia.

Nominálne alebo stále ceny

Je možné sa rozhodnúť, či budú scenáre posudzované v nominálnych alebo stálych cenách. V prípade zadávania údajov v nominálnych cenách je potrebné v čase zohľadniť mieru inflácie na nárast ceny vstupov a výstupov v jednotlivých rokoch posudzovaného obdobia. Pri stanovení miery inflácie je potrebné vychádzať z aktuálnych oficiálnych prognóz, napr. Inštitútu finančnej politiky pri MF SR (<http://www.finance.gov.sk/Default.aspx?CatID=112>)

V prípade zadávania údajov v stálych cenách je potrebné zafixovať údaje v cenovej úrovni počiatočného obdobia.

Diskontná sadzba

V prípade rozhodovania o investíciách by mal mať podnik nastavené interné kritériá, na základe ktorých posudzuje a vyhodnocuje svoje investičné zámery. Jedným z takýchto ukazovateľov je ukazovateľ WACC (weighted average cost of capital), vážený priemerný náklad na celkový kapitál. WACC predstavuje priemernú mieru výnosu, ktorú požadujú poskytovatelia vlastného kapitálu (majitelia spoločnosti, investori) a poskytovatelia dlhového kapitálu (banky, majitelia dlhopisov a pod.). Táto hodnota sa zvyčajne používa ako diskontná sadzba v prípade posudzovania investičných zámerov metódou diskontovaných finančných tokov. Pri stanovovaní hodnoty WACC sa uplatňujú rôzne postupy z viacerých zdrojov vstupných údajov a odlišné spôsoby ich výpočtu. Pri posudzovaní investičných zámerov a výbere variantných riešení sú zvyčajne stanovené hodnoty WACC pre každý variant samostatne, zohľadňujúc najmä mieru rizika spojenú s realizáciou daného variantu.

Ďalej je dôležité zohľadnenie inflácie. V prípade, ak sú vstupné údaje zadané v nominálnych cenách, je potrebné, aby aj index WACC zahrňoval mieru inflácie a naopak, v prípade stálych cien by mal byť index WACC od inflácie očistený.

Ak žiadateľ v rámci svojich interných hodnotiacich postupov nemá stanovené hodnoty WACC alebo podobné ukazovatele, na základe ktorých vyhodnocuje svoje investičné zámery, v takom prípade sa ako diskontná sadzba použije miera návratnosti odvetvia (viď benchmark... odvolávka na prílohu) (*pozn.: túto hodnotu by mal stanoviť RO, prípadne by mala byť stanovená paušálna diskontná sadzba na úrovni bežnej alebo minimálnej akceptovateľnej úrovne návratnosti pre podnikateľský subjekt, pod ktorú by výnosnosť projektu už nemala ísť*).

Úver

Žiadateľ v hárku „Úvod“ uvedie výšku disponibilných vlastných prostriedkov, ktoré mieni do projektu investovať. Ak je suma vlastných prostriedkov nižšia ako je výška investičných nákladov projektu alebo KFS, predpokladá sa dofinancovanie z úverových zdrojov. V takom prípade je potrebné zadať úverové podmienky a výška úveru bude automaticky vypočítaná pre každý scenár podľa potreby dofinancovania. Výška úrokovej miery by mala zodpovedať aktuálnym úverovým podmienkam, za ktoré si žiadateľ požičiava, resp. aktuálnym podmienkam na úverovom trhu.

Na základe úverových podmienok a vypočítanej výšky úveru budú automaticky vypočítané nákladové úroky splatné v jednotlivých rokoch a výšky splátok istiny v jednotlivých rokoch (vychádza sa z predpokladu splácania úveru rovnakou splátkou istiny).

V prípade čerpania úveru bude v rámci výpočtu finančných tokov predstavovať čerpanie úveru príjem a splácanie úveru výdavok (t.j. hodnota investície financovanej úverom sa do výdavkov preniesie postupne prostredníctvom splátok istiny). K splátkam istiny sú dopočítané aj nákladové úroky.

2.2.3 Posudzované scenáre

2.2.3.1 Analýza ziskovosti kontrafaktuálneho scenára

Prvým krokom v rámci analýzy kontrafaktuálnych scenárov je výpočet ziskovosti KFS. Tento pozostáva z nasledovných krokov:

1. Stanovenie investičných nákladov KFS (viď kap. 3.1 *Stanovenie investičných nákladov KFS (IN_{KFS})*);
2. Stanovenie posudzovaného obdobia projektu;
3. Stanovenie prevádzkových výdavkov KFS v jednotlivých rokoch posudzovaného obdobia;
4. Stanovenie finančných výdavkov v prípade financovania investície z úverových zdrojov;
5. Stanovenie prevádzkových príjmov KFS v jednotlivých rokoch posudzovaného obdobia;
6. Výpočet čistých prevádzkových príjmov (predstavuje rozdiel medzi príjmami a výdavkami);
7. Výpočet IRR – vnútorná miera výnosnosti;
8. Porovnanie hodnoty IRR s bežnou mierou návratnosti, ktorú podniku uplatňuje pri iných investičných projektoch, resp. porovnanie hodnoty s mierou návratnosti odvetvia resp. s paušálnou sadzbou (viac viď kapitola *Diskontná sadzba*);
9. Ak vypočítané IRR nedosahuje požadovanú úroveň, v takomto prípade nie je preukázaná vierohodnosť KFS – investor by štandardne za takýchto okolností do projektu neinvestoval.

2.2.3.2 Analýza ziskovosti navrhovaného projektu bez pomoci

Druhým krokom v rámci analýzy kontrafaktuálnych scenárov je výpočet ziskovosti navrhovaného projektu, ktorý nie je financovaný s podporou NFP. Tento pozostáva z nasledovných krokov:

1. Stanovenie investičných nákladov projektu (viď kap. 3.2 *Stanovenie investičných nákladov projektu (IN_P)*);
2. Stanovenie posudzovaného obdobia;
3. Stanovenie prevádzkových výdavkov projektu v jednotlivých rokoch posudzovaného obdobia;
4. Stanovenie finančných výdavkov v prípade financovania investície z úverových zdrojov;
5. Stanovenie prevádzkových príjmov projektu v jednotlivých rokoch posudzovaného obdobia;
6. Výpočet čistých prevádzkových príjmov (predstavuje rozdiel medzi príjmami a výdavkami);
7. Výpočet IRR;

8. Porovnanie hodnoty IRR projektu bez pomoci s hodnotou IRR pri KFS. V tomto prípade by mala byť IRR nižšia ako je to v prípade KFS, a to minimálne o 25%. Znamená to, že projekt nedosahuje takú výnosnosť, ako v prípade realizácie KFS. Investor nemá záujem takýto projekt realizovať. Ak však výnosnosť dosahuje viac ako 75% výnosnosti KFS, stimulačný účinok nie je preukázaný. (pozn.: z hľadiska hodnotenia projektu sa v takomto prípade projekt stáva neoprávnený na financovanie prostredníctvom NFP, čo je dôvod na vyradenie z hodnotenia).

2.2.3.3 **Analyza ziskovosti navrhovaného projektu s pomocou**

Tretím krokom v rámci analýzy kontrafaktuálnych scenárov je výpočet ziskovosti navrhovaného projektu, ktorý je financovaný s podporou NFP. Tento pozostáva z nasledovných krokov:

1. Výpočet oprávnených nákladov projektu (viď kap. 3.4 *Stanovenie oprávnených výdavkov (OV)*);
2. Výpočet výšky pomoci podľa stanovenej intenzity pomoci pre dané opatrenie a danú veľkosť podniku;
3. Zohľadnenie poskytnutej pomoci do výpočtu ukazovateľov – výška investičných nákladov sa zníži o výšku pomoci;
4. Údaje Prevádzkové príjmy a výdavky rovnaké ako v predchádzajúcom prípade;
5. Stanovenie finančných výdavkov v prípade, že žiadateľ bude spolufinancovať projekt z úverových zdrojov. V porovnaní s variantom bez pomoci je potreba úveru znížená o výšku NFP;
6. Výpočet IRR;
4. Porovnanie hodnoty IRR projektu s pomocou s hodnotou IRR pri KFS. V tomto prípade by mala IRR dosahovať minimálne 75% úroveň KFS. Znamená to, že pre žiadateľa projekt s pomocou znamená výhodnejšiu investičnú príležitosť ako je to v prípade KFS, zároveň projekt prispieva aj k napĺňaniu cieľom OP KŽP/výzvy. Týmto je preukázaný stimulačný účinok. V prípade, že výnosnosť nedosahuje ani 75% úrovne KFS, je potrebné, aby žiadateľ vecne odôvodnil jeho rozhodnutie, prečo chce projekt realizovať napriek nepriaznivým výsledkom analýzy. V prípade, ak projekt nedosahuje ani minimálnu mieru návratnosti (porovnaním s benchmarkom), projekt je nerealizovateľný z dôvodu nedostatočnej udržateľnosti projektu.

2.2.4 **Postup analýzy v prípade, ak projekt nevytvára dodatočné príjmy**

V prípade projektov, ktoré nemajú vplyv na tvorbu dodatočných príjmov (napr. inštalácia odlučovacieho zariadenia), ale pre investora znamenajú len nákladovú položku vo forme investičných a prevádzkových nákladov, sa vyššie uvedené varianty porovnávajú podľa ich nákladovosti metódou diskontovaných nákladov.

Pri tejto metóde sú do výpočtov zohľadnené len výdavky (príjmy nebudú vykazované, nakoľko nie je možné ich v súvislosti s charakterom projektu vyčíslieť). Nákladovosť jednotlivých alternatív sa porovná na základe súčasnej hodnoty nákladov (PV_N). Investičné aj prevádzkové výdavky sú diskontované na súčasnú hodnotu PV_N a spočítané. Ako najvýhodnejší pre žiadateľa z pohľadu nákladov je vyhodnotený ten variant, ktorý dosahuje najnižšiu nákladovosť.

V tomto prípade je potrebné stanoviť výšku diskontnej sadzby (%), ktorou sa budú hodnoty budúcich nákladov diskontovať na súčasnú hodnotu. Pre zjednodušenie výpočtu odporúčame použiť jednotnú sadzbu pre oba posudzované varianty. Môže byť použitý ukazovateľ vážený priemer nákladov na kapitál WACC, ak má podnik takúto hodnotu vnútorne stanovenú, prípadne sa použije údaj o priemernej miere návratnosti odvetvia alebo paušálna sadzba (*pozn.: ak RO stanoví takéto benchmarky resp. paušálnu sadzbu*).

Diskontovaná hodnota nákladov KFS (PV_{N-KFS}) bude predstavovať referenčnú hodnotu. Projekt bez pomoci by mal byť investične náročnejší, to znamená, že diskontované náklady projektu bez pomoci (PV_{N-P0}) by mali byť vyššie ako PV_{N-KFS} , t.j. pre príjemcu nie je dôvod projekt v takom rozsahu realizovať. Na druhej strane, diskontované náklady projektu s pomocou (PV_{N-P1}) by mali dosahovať rovnakú alebo nižšiu hodnotu ako PV_{N-KFS} . Týmto je možné preukázať, že projekt s pomocou je pre podnikateľa menej nákladný, čo ho podnieti rozhodnúť sa uprednostniť navrhovaný projekt pred KFS, čím je možné povedať, že pomoc má stimulačný účinok. Aj v tomto prípade je možné tolerovať 25% odchýlku, to znamená, že ak PV_{N-P1} dosahuje viac ako 75% hodnoty PV_{N-KFS} , je možné považovať pomoc za stimulačný účinok.

2.2.5 Postup v prípade, ak projekt nevytvára dodatočné príjmy, ale prináša úspory nákladov

V prípade projektov, ktoré budú pre investora mať za následok úsporu prevádzkových nákladov oproti stavu, ak by sa žiadny projekt nerealizoval, postupuje sa rovnakým spôsobom ako v prvom, resp. druhom prípade, pričom do výdavkov projektu sa úspory nákladov uvedú záporným znamienkom. Z hľadiska posúdenia finančných tokov predstavujú tieto úspory príjem projektu. Vyhodnotenie ziskovosti, resp. nákladovosti jednotlivých scenárov je rovnaké ako je uvedené v predchádzajúcich prípadoch.

3 Stanovenie oprávnených výdavkov a výpočet výšky pomoci

Oprávnené výdavky projektu tvoria dodatočné investičné náklady do hmotných a/alebo nehmotných aktív. Stanovujú sa nasledovne:

- oprávnené výdavky predstavujú samotné investičné náklady – v prípade, že sa náklady na dosiahnutie cieľa dajú identifikovať ako samostatná investícia (napr. doplnkový komponent už existujúceho zariadenia predstavujúci ekologický prvok);
- v ostatných prípadoch oprávnené výdavky predstavujú dodatočné investičné náklady, ktoré sa stanovujú porovnaním navrhovanej investície s kontrafaktuálnym scenárom bez poskytnutia pomoci.

Náklady kontrafaktuálneho scenára predstavujú náklady na technicky porovnateľnú investíciu. Technicky porovnateľná investícia je:

- investícia, ktorá by sa vierohodne realizovala bez pomoci (z podnikateľského hľadiska vierohodná alternatíva),
- nedosahuje environmentálne ciele navrhovaného projektu, resp. ich dosahuje len v menšej miere,
- má porovnateľnú kapacitu,
- má porovnateľné iné relevantné technické vlastnosti, okrem vlastností, ktoré priamo súvisia s dodatočnými investíciami na plánovaný cieľ.

V prípade oprávnených projektov v rámci špecifického cieľa 1.4.1, Aktivita A. oprávnené náklady tvoria:

Oprávnený projekt	Kontrafaktuálny scenár	Oprávnený náklad
Inštalovanie a modernizácia technológií na znižovanie emisií znečisťujúcich látok zo stacionárnych zdrojov znečisťovania ovzdušia, najmä inštalácia odľučovacích zariadení a iných koncových technológií;	Technológia, ktorá spĺňa záväzné normy Únie, ale ich neprekračuje (v prípade, že legislatíva SR vyžaduje prísnejšie limity, ako sú stanovené Úniou, tieto sú nepodstatné, rozhodujúce sú limity stanovené v normách Únie). V prípade absencie noriem Únie je potrebné dosiahnuť limity v súlade s platnou legislatívou SR.	Mimoriadne investičné náklady pozostávajú z dodatočných investičných nákladov potrebných na prekročenie minimálnej úrovne ochrany životného prostredia vyžadovanej v normách Únie V prípade absencie noriem Únie: Mimoriadne investičné náklady pozostávajú z dodatočných investičných nákladov potrebných na dosiahnutie vyššej úrovne ochrany životného prostredia, než je úroveň, ktorú by predmetný podnik alebo predmetné podniky dosiahli v prípade, že by im pomoc v oblasti životného prostredia nebola poskytnutá
Zmena technologických postupov za účelom zníženia emisií znečisťujúcich látok do ovzdušia		

Výpočet oprávnených výdavkov je vykonaný v tabuľkovej prílohe súboru Excel, ktorý je súčasťou tejto metodiky a bude tvoriť jednu z príloh výzvy. Žiadateľ je povinný vyplniť vstupné údaje o výške investičných nákladov KFS a navrhovaného projektu. Oprávnené výdavky a výška pomoci sú dopočítané automaticky.

3.1 Stanovenie investičných nákladov KFS (IN_{KFS})

Investičné náklady KFS je možné stanoviť dvomi spôsobmi (v prípade, že sa uvažuje so stanovením benchmarkov v rámci podmienok pomoci):

- a) v prípade, že sú v rámci dokumentu „Príručka k oprávnenosti výdavkov pre dopytovo orientované projekty OP KŽP“ stanovené benchmarky na investičné náklady, ktoré sa vzťahujú na projekt opísaný v KFS, je potrebné stanoviť výšku investičných nákladov KFS na základe relevantného benchmarku (napr. kapacita × benchmark a pod.);
- b) v prípade, že pre opísaný typ/rozsah investície nie sú definované hodnoty benchmarku, investičné náklady KFS je potrebné stanoviť na základe aktuálnych cenových ponúk potenciálnych dodávateľov, resp. iným spôsobom ktorý stanoví výzva.

3.2 Stanovenie investičných nákladov projektu (IN_P)

Investičné náklady projektu sa stanovujú na základe aktuálnych cenových ponúk potenciálnych dodávateľov, prípadne aj odborným odhadom, pokiaľ to bude možné v zmysle podmienok výzvy.

V prípade stanovenia investičných nákladov na základe cenovej ponuky musí žiadateľ cenu KFS aj navrhovaného projektu deklarovať minimálne jednou cenovou ponukou od potenciálneho dodávateľa. Cenová ponuka musí zároveň obsahovať technickú špecifikáciu parametrov min. v rozsahu, v akom sú požadované v opise KFS. V prípade doloženia viacerých cenových ponúk na KFS, resp. navrhovanú investíciu, je potrebné doložiť cenové ponuky s porovnateľnými technickými parametrami.

(pozn.: v závislosti od konkrétnej výzvy a špecifik oprávnených projektov je na zváženie stanoviť určitú toleranciu v rozdieloch technických parametrov do takej miery, kedy je ešte možné hovoriť o porovnateľnej úrovni a zároveň to umožní rozšíriť možnosti získať viacero ponúk od rôznych výrobcov).

3.3 Stanovenie neoprávnených výdavkov (NV)

V zmysle „Príručky k oprávnenosti výdavkov pre dopytovo orientované projekty OP KŽP“ v rámci príslušnej výzvy sa učí výška neoprávnených výdavkov navrhovaného projektu.

3.4 Stanovenie oprávnených výdavkov (OV)

Výška oprávnených výdavkov sa vypočíta podľa vzorca

$$OV = IN_P - IN_{KFS} - NV$$

OV=	Oprávnené výdavky
IN _p =	Investičné náklady projektu
IN _{KFS} =	Investičné náklady kontrafaktuálneho scenára
NV=	Neoprávnené výdavky

3.5 Stanovenie výšky nenávratného finančného príspevku (NFP)

Výška príspevku sa vypočíta podľa príslušnej sadzby intenzity investičnej pomoci (IP) určenej osobitne pre jednotlivé skupiny aktivít a v závislosti od veľkosti podniku v súlade s podmienkami konkrétnej výzvy (*pozn. špecifikuje sa podľa výzvy*),

V prípade pomoci poskytovanej podľa nariadenia Komisie (EÚ) č. 651/2014 zo 17. júna 2014 o vyhlásení určitých kategórií pomoci za zlučiteľné s vnútorným trhom podľa článkov 107 a 108 zmluvy žiadateľ v hárku Úvod zvolí veľkosť podniku a miesto realizácie projektu, intenzita pomoci bude zvolená automaticky.

V prípade pomoci poskytovanej na základe notifikovanej schémy s jednotnou intenzitou žiadateľ priamo vyplní intenzitu v zmysle príslušnej notifikovanej schémy.

Výška NFP sa vypočíta automaticky v hárku NFP podľa vzorca:

$$\text{NFP} = \text{IP} \times \text{OV}$$

NFP= Nenávratný finančný príspevok
IP= Intenzita pomoci
OV= Oprávnené výdavky